

(2005)

გაეროს უშიშროების საბჭოს რეზოლუცია 1582 (2005)

2005 წლის 28 იანვარი

უშიშროების საბჭო,

მიუთითებს რა ყველა თავის შესაბამის რეზოლუციას, კერძოდ 2004 წლის 29 ივლისის რეზოლუციას 1554 (S/RES/1554)

მიესალმება რა 2005 წლის 17 იანვრის გენერალური მდივნის მოხსენებას

მიუთითებს რა ევროპაში უშიშროებისა და თანამშრომლობის ორგანიზაციის (ეუთოს) უმაღლესი დონის ლისაბონის (S/1997/57, დანართი) და სტამბოლის შეხვედრების დასკვნებს, რომელნიც ეხება ვითარებას აფხაზეთში, საქართველო,

მიუთითებს რა 1994 წლის 9 დეკემბერს მიღებულ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის პერსონალის და მასთან დაკავშირებული პერსონალის უსაფრთხოების კონვენციაში არსებულ შესაბამის პრინციპებს,

გამოხატავს რა წუხილს იმის გამო, რომ იმ პირთა ვინაობა, ვინც 2001 წლის 8 ოქტომბერს ჩამოაგდო საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის ვერტფრენი, რის შედეგადაც დაიღუპა ბორტზე მყოფი ცხრა ადამიანი, ჯერ კიდევ დადგენილი არაა,

ხაზს უსვამს რა, რომ აფხაზეთში, საქართველო, კონფლიქტის ყოვლისმომცველი მოწესრიგების საკვანძო საკითხებზე პროგრესის არარსებობის შენარჩუნება, მიუღებელია,

მიესალმება რა, ამასთან ერთად, იმ დადებით იმპულსს, რომელიც შესძინეს მშვიდობიან პროცესს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ხელმძღვანელობით მეგობართა ჯგუფის ორმა თათბირმა მაღალ დონეზე ჟენევაში და საქართველოსა და რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტების შემდგომმა შეხვედრამ სოჭში,

მიესალმება რა აგრეთვე მნიშვნელოვან წვლილს, რომელიც შეიტანეს კონფლიქტის ზონაში სიტუაციის სტაბილიზაციის საქმეში საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიამ და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის კოლექტიურმა სამშვიდობო ძალებმა (დსთ სამშვიდობო ძალებმა) და ხაზს უსვამს რა, თავიანთ ერთგულებას მათ შორის მჭიდრო თანამშრომლობისადმი მათი შესაბამისი მანდატების აღსრულებაში,

1. კვლავ ადასტურებს ყველა წევრი-სახელმწიფოს ერთგულებას საქართველოს სუვერენიტეტის, დამოუკიდებლობისა და მის საერთაშორისოდ აღიარებულ საზღვრებში ტერიტორიული მთლიანობის პრინციპებისადმი და ამ პრინციპების მკაცრი შესაბამისობით საქართველოს სახელმწიფოს შემადგენლობაში აფხაზეთის სტატუსის განსაზღვრის აუცილებლობას;

2. მაღალ შეფასებას აძლევს და მტკიცედ უჭერს მხარს უწყვეტ ძალისხმევებს, რომელსაც ახორციელებენ გენერალური მდივანი და მისი სპეციალური წარმომადგენელი, რუსეთის ფედერაცია როგორც ხელშემწყობი მხარე, აგრეთვე გენერალური მდივნის მეგობრების ჯგუფი და ეუთო სიტუაციის შემდგომი სტაბილიზაციის და ყოვლისმომცველი პოლიტიკური მოწესრიგების მიღწევის მიზნით, რომელიც უნდა შეიცავდეს საქართველოს სახელმწიფოს შემადგენლობაში აფხაზეთის პოლიტიკური სტატუსის თაობაზე საკითხის მოგვარებას;

3. კვლავ აცხადებს თავის მტკიცე მხარდაჭერას დოკუმენტისადმი სათაურით @თბილისსა და სოხუმს შორის საკონსტიტუციო უფლებამოსილებათა გამიჯვნის ძირითადი პრინციპები@ და მისი თანმხლები წერილისადმი, რომელნიც საბოლოოდ იქნენ შეთანხმებულნი მეგობართა ჯგუფის ყველა წევრის მიერ და მათი სრული მხარდაჭერის პირობებში;

4. გამოხატავს ღრმა წუხილს, აფხაზეთი მხარის მუდმივი უარის გამო დათანხმდეს ამ დოკუმენტის არსის განხილვას, კვლავ დაბეჯითებით მოუწოდებს აფხაზეთ მხარეს, მიიღოს ეს დოკუმენტი და მისი თანმხლები წერილი, დაბეჯითებით მოუწოდებს ორივე მხარეს ჩაატაროს ამის შემდეგ მათი სრული და ღია განხილვა და დაუყოვნებლივ შეუდგნენ კონსტრუქციულ მოლაპარაკებებს მათი არსის შესახებ და დაბეჯითებით მოუწოდებს მათ, ვისაც გააჩნია გავლენა მხარეებზე, ხელი შეუწყონ ამგვარ შედეგს;

5. გამოხატავს ასევე წუხილს პოლიტიკური სტატუსის თაობაზე მოლაპარაკებათა დაწყების საქმეში პროგრესის არარსებობის გამო და კვლავ შეახსენებს იმას, რომ ამ დოკუმენტების მიზანს შეადგენს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ხელმძღვანელობით მხარეებს შორის საგნობრივი მოლაპარაკებების ჩატარებისათვის ხელშეწყობა საქართველოს სახელმწიფოს შემადგენლობაში აფხაზეთის პოლიტიკური სტატუსის საკითხის თაობაზე და არა იმაში, რომ ეცადოს თავს მოახვიოს ან უკარნახოს მხარეებს რაიმე კონკრეტული გადაწყვეტილება;

6. აღნიშნავს აფხაზეთში არჩევნებთან დაკავშირებით თავის პოზიციას, რომელიც ჩამოყალიბებულია 1999 წლის 30 ივლისის 1255-ე (S/RES/1255) რეზოლუციაში;

7. მოუწოდებს ორივე მხარეს მონაწილეობა მიიღონ კონსტრუქციულ მოლაპარაკებებში, რომლებიც მიმართულია კონფლიქტის პოლიტიკური მოწესრიგებისაკენ, მოახმარონ მთელი ძალები არსებული ურთიერთუნდობლობის დაძლევის და ხაზს უსვამს, რომ მოლაპარაკებების პროცესი, რომელსაც მიჰყავს ორივე მხარისათვის მისაღებ მტკიცე პოლიტიკურ მოწესრიგებამდე, ორივე მხარისაგან გარკვეულ დამოთხობებს მოითხოვს;

8. მიესალმება ქართული მხარის ერთგულებას კონფლიქტის მშვიდობიანი გადაჭრისადმი და შემდეგ მოუწოდებს ორივე მხარეს ღიად განაცხადონ თავანთი უარი საომარ რიტორიკაზე და სამხედრო ვარიანტების მხარდამჭერ გამოსვლებზე;

9. შეახსენებს ყველა დაინტერესებულ მხარეს თავი შეიკავონ ყველა ისეთი მოქმედებებისაგან, რომლებსაც შეუძლიათ ხელი შეუშალონ სამშვიდობო პროცესს;

10. მიესალმება მეგობართა ჯგუფისა და გაეროს უფროსი წარმომადგენლების რეგულარულ თათბირების მოწვევას ქენევაში და მოუწოდებს ორივე მხარე აქტიური მონაწილეობა მიიღონ შემდეგ თათბირში;

11. დაბეჯითებით მოუწოდებს მხარეებს მიზნობრივი ჯგუფების მუშაობაში უფრო აქტიური, რეგულარული და ორგანიზებული მონაწილეობისაკენ, რომლებიც შეიქმნა ქენევის პირველ თათბირზე (ეკონომიკური თანამშრომლობის, ქვეყნის შიგნით ადგილნაცვალ პირთა და ლტოლვილთა დაბრუნების პრიორიტეტულ სფეროებში საკითხების განხილვისათვის, აგრეთვე, პოლიტიკური საკითხები და უსაფრთხოების საკითხები) და სოჭში შექმნილი სამუშაო ჯგუფებით დამატებული და ხაზს უსვამს, რომ ამ სამი პრიორიტეტული მიზნისაკენ კონკრეტული შედეგების მიღწევაზე ორიენტირებულ ღონისძიებებს კვლავ საკვანძო მნიშვნელობა აქვს ქართულ და აფხაზურ მხარეებს შორის ურთიერთგაგების მისაღწევად და, საბოლოო ჯამში, ყოვლისმომცველი პოლიტიკური მოწესრიგების თაობაზე საგნობრივი მოლაპარაკებების გამართვა დოკუმენტის საფუძველზე სახელწოდებით “თბილისსა და სოხუმს შორის უფლებამოსილებათა გამიჯვნის ძირითადი პრინციპები” და ამ დოკუმენტის თანმხლები წერილის საფუძველზე;

12. წახალისებს მხარეებს ამასთან დაკავშირებით გააგრძელონ უსაფრთხოების გარანტიების საკითხების განხილვა მეგობართა ჯგუფის მონაწილეობით;

13. კვლავ მოუწოდებს მხარეებს მიმართონ კონკრეტულ ნაბიჯებს სამშვიდობო პროცესის მის ყველა ძირითად ასპექტში გამოცოცხლების მიზნით, საკოორდინაციო საბჭოში და მის შესაბამის მექანიზმებში თავიანთი მუშაობის ჩათვლით, განამტკიცონ შედეგები, მიღწეული ნდობის განმტკიცების ზომების თაობაზე 2001 წლის მარტში იალტაში ჩატარებულ შეხვედრაზე (S/2001/242), და მიზანმიმართულად და თანამშრომლობის საფუძველზე განახორციელონ მამინ შეთანხმებული წინადადებანი იმისათვის, რათა განიხილონ ნდობის განმტკიცების ზომების თაობაზე მეოთხე კონფერენციის ჩატარების შესაძლებლობა და მიესალმება გერმანიის მიერ გამოხატულ განზრახვას თავის ქვეყანაში ჩაატაროს ასეთი კონფერენცია კონფლიქტის მოწესრიგების პროცესში პროგრესის მოლოდინით;

14. აღნიშნავს, რომ კონტაქტებს სამოქალაქო საზოგადოების დონეზე შეუძლიათ გაამყარონ ურთიერთნდობა და მოუწოდებს ორივე მხარეს ხელი შეუწყონ ასეთ კონტაქტებს;

15. ხაზს უსვამს პროგრესის გადაუდებელი მიღწევის აუცილებლობას საკითხებში, რომელიც შეეხება ლტოლვილებს და ქვეყნის შიგნით გადაადგილებულ პირებს და მოუწოდებს ორივე მხარეს აჩვენონ ჭეშმარიტი ერთგულება იმით, რომ საგანგებო ყურადღება დაუთმონ დაბრუნების პრობლემას და გადაწყვიტონ ეს ამოცანა საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა

მისიასთან მჭიდრო კოორდინაციით და კონსულტაციით გაეროს ლტოლვილთა უმაღლესი კომისრის სამმართველოსთან და მეგობართა ჯგუფთან;

16. მოუწოდებს გაეროს მდივნის სპეციალური წარმომადგენლის მიერ შემოთავაზებულ დაბრუნების პრობლემაზე განზრახვების წერილის უსწრაფეს და საბოლოო შეთანხმებას და მასზე ხელმოწერას, აგრეთვე მიესალმება ლტოლვილთა და შიგნით გადაადგილებულ პირთა პრობლემებზე სოჭის სამუშაო ჯგუფის ბოლო თათბირს, გაეროს გენერალური მდივნის სპეციალური წარმომადგენლისა და ლტოლვილთა უმაღლესი კომისრის სამმართველოს მონაწილეობით;

17. კვლავ ადასტურებს კონფლიქტის შედეგად დემოგრაფიული ცვლილებების დაუშვებლობას, კვლავ ადასტურებს აგრეთვე ყველა იმ ლტოლვილის და ქვეყნის შიგნით ადგილნაცვალი პირის, რომელსაც შეეხო კონფლიქტი, განუყოფელ უფლებას დაუბრუნდეს თავის მშობლიურ ადგილებს უსაფრთხოებისა და ღირსების პატივისცემის პირობებში საერთაშორისო სამართლის და 1994 წლის 4 აპრილის ოთხმხრივი შეთანხმების (S/1994/397, დანართი I I) დებულებების და იალტის დეკლარაციის შესაბამისად;

18. შეახსენებს, რომ აფხაზურ მხარეს ეკისრება საგანგებო პასუხისმგებლობა დაბრუნებულთა დაცვისათვის და იმისათვის, რომ ხელი შეუწყოს დარჩენილი გადაადგილებული მოსახლეობის დაბრუნებას;

19. მიესალმება გაეროს განვითარების პროგრამის საქმიანობის გაგრძელებას გალის, ოჩამჩირისა ტყვარჩელის რაიონებში და გაეროს განვითარების პროგრამის წარმომადგენლობათა გახსნას სოხუმსა და გალში;

20. კვლავ დაბეჯითებით მოუწოდებს მხარეებს შეასრულონ გალის სექტორის (2000 წლის ნოემბერი) ერთობლივი მისიის შეფასების რეკომენდაციები, გამოხატავს წუხილს, ჟენევის პირველ შეხვედრაზე მხარეების მიერ ამ რეკომენდაციათა დადებითად განხილვის მიუხედავად, ამ თვალსაზრისით პროგრესის არ არსებობის გამო და კვლავ მოუწოდებს აფხაზურ მხარეს დათანხმდეს სოხუმში ადამიანის უფლებების გალის ბიუროს განყოფილების რაც შეიძლება სწრაფად გახსნას და უზრუნველყოს უსაფრთხოების გარანტიები მისი დაუბრკოლებელი ფუნქციონირებისათვის;

21. კვლავ გამოხატავს შემფოთებას იმის გამო, რომ მიუხედავად გაეროს დამკვირვებელთა მისიის შემადგენლობაში სამოქალაქო პოლიციის კომპონენტის განლაგების დაწყებისა, როგორც იყო ეს მოწონებული 1494 (2003) რეზოლუციაში და შეთანხმებული მხარეების მიერ, სამოქალაქო პოლიციის დანარჩენი თანამშრომლების განლაგება გალის სექტორში ჯერ კიდევ არ განხორციელებულა, და მოუწოდებს აფხაზურ მხარეს შექმნან სათანადო პირობები სამოქალაქო პოლიციის კომპონენტების ამ რაიონში სწრაფი განლაგებისათვის;

22. მოუწოდებს, კერძოდ, აფხაზურ მხარეს, გააუმჯობესოს სამართალდამცავი ორგანოების მუშაობა ადგილობრივი მოსახლეობის მოზიდვით და იმუშაონ პრობლემის გადაწყვეტაზე, რომელიც დაკავშირებულია იმასთან, რომ ეთნიკურად ქართული მოსახლეობა მოკლებულია მშობლიურ ენაზე სწავლების საშუალებას;

23. მიესალმება ქართული მხარის მიერ გატარებულ ღონისძიებებს უკანონო შეიარაღებულ ფორმირებათა საქმიანობისათვის ბოლოს მოღების მიზნით და ახალისებს ამ ძალისხმევათა გაგრძელებას;

24. გმობს ცეცხლის შეწყვეტის და ძალთა დაშორიშორების თაობაზე 1994 წლის 14 მაისის მოსკოვის შეთანხმების დებულების ნებისმიერ დარღვევას (S/1994/583, დანართი I);

25. მიესალმება კოდორის ხეობაში შედარებითი სიმშვიდის შენარჩუნებას, გმობს სამოქალაქო პირთა მკვლელობებსა და გატაცებებს გალის რაიონში;

26. დაბეჯითებით მოუწოდებს მხარეებს მკაცრად დაიცვან გალის სექტორში უსაფრთხოების საკითხებზე 2004 წლის 19 იანვარსა და 2003 წლის 8 ოქტომბერს ხელმოწერილი ოქმების დებულებები, გააგრძელონ ერთმანეთთან რეგულარული თათბირები და მჭიდროდ ითანამშრომლონ ერთმანეთთან უსაფრთხოების თვალსაზრისით სიტუაციის გაუმჯობესების მიზნით ამ სექტორში და ცნობად იღებს აფხაზეთის მონაწილეობის განახლებას ოთხმხრივ თათბირებსა ფაქტების დადგენის ერთობლივი ჯგუფის მუშაობაში;

27. კვლავ მოუწოდებს ქართულ მხარეს წარმოადგინოს უსაფრთხოების ყოვლისმომცველი გარანტიები, რათა საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიისა და დსთ სამშვიდობო ძალების ერთობლივმა პატრულებმა შეძლონ სიტუაციის დამოუკიდებელი და რეგულარული კონტროლი კოდორის ხეობის ზემო ნაწილში;

28. ხაზს უსვამს, რომ ორივე მხარეს ეკისრება მთავარი პასუხისმგებლობა საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის, დსთ სამშვიდობო ძალებისა და სხვა საერთაშორისო პერსონალის სათანადო უსაფრთხოებისა და გადაადგილების თავისუფლების უზრუნველყოფისათვის;

29. გადაჭრით გმობს ამასთან დაკავშირებით წარსულში მისიების თანამშრომელთა არაერთგზის გატაცებებს, გამოთქვამს ღრმა წუხილს, რომ ვერ მოხერხდა ამ აქტების ჩამდენთა პიროვნების დადგენა და პასუხისგებაში მიცემა, კვლავ აცხადებს, რომ მხარეები თავად არიან პასუხისმგებლები, რათა ბოლო მოეღოს ამ უკანონობას და მოუწოდებს მათ მიიღონ ზომები;

30. კვლავ დაბეჯითებით მოუწოდებს მხარეებს მიიღონ ყველა აუცილებელი ზომა იმ პირთა დასადგენად, ვისაც 2001 წლის 8 ოქტომბერს საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის ვერტფრენიის ჩამოგდებაზე ეკისრება პასუხისმგებლობა, გადასცენ ისინი სასამართლოს და მიღებული ღონისძიებების შესახებ, კერძოდ სისხლის სამართლებრივი დევნის ფარგლებში, აცნობონ სპეციალურ წარმომადგენელს;

31. ადგენს გაგრძელდეს საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის დამკვირვებელთა მისიის მანდატი შემდეგი პერიოდისათვის, რომელიც დასრულდება 2005 წლის 31 ივლისს, ამასთან, მისი მანდატი აუცილებლობის შემთხვევაში, დსთ სამშვიდობო ძალების მანდატში ცვლილებების გამო, შეიძლება შეცვლილ იქნეს საბჭოს მიერ;

32. სთხოვს გენერალურ მდივანს გააგრძელოს საბჭოს რეგულარული ინფორმირება და ამ რეზოლუციის მიღების თარიღიდან სამი თვის გასვლის შემდეგ წარმოადგინოს მოხსენება ვითარების შესახებ აფხაზეთში, საქართველო;

33. ადგენს გაგრძელდეს ამ საკითხზე აქტიური მუშაობა.

www.un.org/docs. [საკუთარი თარგმანი](#)